

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

CRAI Biblioteca
Pavelló de la República

CRAI

Centre de Recursos per a
l'Aprenentatge i la Investigació

**Inventari del Fons FP
Subsèrie Mariano Alemany Grañé
del CRAI Biblioteca del Pavelló de la República
de la Universitat de Barcelona**

**Olga Giral i Esteve
Documentalista
Biblioteca del Pavelló de la República**

Barcelona, maig 2019

Aquesta obra esta subjecta a la llicència de:
Reconeixement

<http://creativecommons.org/licenses/by/3.0/es/deed.ca>

Apunt biogràfic

Mariano Alemany Grañé (Barcelona, 1915 – 1989)

Va néixer a Barcelona, al carrer Robador 8, 4rt. 1^a el dia 10 de setembre de 1915, fill d'Antoni Alemany Domingo i Dolors Grañé Camarasa. Sis dels seus germans van arribar a adults. El pare va ser mosso d'esquadra i fanaler. Massó, va ser 'interrogat' en acabar la guerra i morí poc després. La seva mare va morir abans, tot just acabada la guerra.

No va completar l'ensenyament primari i va treballar en diverses feines, centrant-se finalment en l'enquadernació i en ser oficial d'un taller de manipulats de paper i arts gràfiques.

Just esclatada la guerra civil, l'any 1936, es va casar (via civil) amb Rosario Lamana Segura amb qui festejava des de feia tres anys. Rosario/Roser va néixer el 12 d'octubre de 1915 a Corella (la Ribera navarresa); pràcticament no havia anat a escola, orfa de pare i de família molt pobra havia emigrat a Barcelona pocs anys abans, treballant en el servei domèstic (ajudant de cuina d'una família benestant), on va aprendre català per la via ràpida. El 22 de juliol de 1937, en plena guerra, va néixer una filla, Dolors Alemany Lamana ("Loli"). Van viure al carrer Robador 8, 4rt 2^a de Barcelona (porta per porta amb el domicili familiar), fins al 1957 que es va traslladar al carrer Robador 2, baixos on també treballava en un petit taller artesanal de relligament de llibres. Va morir en aquest domicili el 19 de gener de 1989, a causa de problemes cardiopulmonars de llarga durada. En aquest mateix domicili va seguir vivint la seva esposa fins al seu traspàs, (28 de desembre de 2002), d'un vessament cerebral.

Va ser un home seriós, treballador, amb avidesa per la lectura i el coneixement, amb sentit de l'humor i fèrriament complidor de la seva paraula, amb un estricte sentit del deure i de l'honor. Per sobre de tot, estimava la seva família i va saber ser un bon marit i pare

Sempre va utilitzar el català, que va aprendre de forma autodidacta, ja de gran. En el temps que va escriure el seu manuscrit de guerra ho va fer en castellà, l'única llengua que li van ensenyar a escola. Va viure tota la seva vida al Raval de Barcelona (altrament dit Barri "Xino" o *Distrito V*), una zona empobrida, d'immigració intensa i marcadament bilingüe. El seu nom estava 'catalanitzat' fonèticament a "Marianu", mai va emprar el mot 'Marià'. Estimava els llibres i llegia tot el que podia; donat que era enquadernador de llibres, sovint els llegia durant el procés. No li costava escriure, tot i que ho feia poc. Pràcticament els únics documents llargs disponibles són els que es lliuren a la Biblioteca del Pavelló de la República, el primer en castellà, escrit pràcticament tot el 1939. El bloc és molt posterior (bolígraf, paper més blanc, encolat modern), l'hem descobert fa poc i hom suposa que va ser un intent de fixar la seva memòria als volts del seu reconeixement com a militar de la República espanyola.

L'any 1936 va ser cridat a fer el servei militar en estar en edat de complir-lo, coincidint amb el cop d'estat militar de juliol de 1936. Va passar bona part de la guerra a Barcelona, a la caserna de Sant Andreu, destinat a artilleria. Va fer els cursos corresponents, sent nomenat primer caporal i després sergent (8/1/1938). Va participar en la batalla de l'Ebre i va seguir l'exèrcit en retirada fins la seva entrada a França. Va ser internat al camp (llavors en construcció) de Sant Ciprià-Barcarès, on va passar gana, fred, misèria i indiferència, fins que va poder tornar a Espanya com a presoner (mateix tractament agreujat per la religió, anticatalanisme i menysteniment) uns mesos després. Va ser hospitalitzat uns mesos i va romandre al camp d'internament de la Vall d'Hebron, a Barcelona, d'on va ser finalment alliberat ('avalat' per un veí), però amb la prohibició absoluta de recuperar el seu treball i de poder exercir per sempre més el seu ofici o professió. També va ser immediatament cridat per a fer el servei militar; en les seves condicions físiques,

però, va tenir la 'sort' de ser declarat 'inútil'. L'abús continuat contra els vençuts, però, va arribar fins a la indignitat de declarar il·legítima la seva filla en no reconèixer un matrimoni no religiós, forçant-los a casar-se (altre cop) en una església..

Ell i la seva família (esposa i filla) van passar anys extremadament durs, realitzant ambdós qualsevol treball disponible, amb l'ajut limitat però voluntariós de familiars i amics. Uns anys després, la situació familiar va començar-se a estabilitzar (dins la pobresa, però) i va trobar feina (no permesa) en una empresa de manipulats (Talleres Viuda Plana) del carrer Nou de la Rambla, on va treballar (i va arribar a ser-ne l'encarregat) fins que va decidir abandonar aquest treball a començament dels seixanta i es va fer autònom, enquadrant llibres, ara a temps complet, en el taller artesanal del propi domicili familiar.

Marià Alemany

FONS PERSONAL DE MARIANO ALEMANY GRAÑÉ

Descripció del fons:

El fons personal de Mariano Alemany Grañé, cedit pels seus hereus al CRAI Biblioteca del pavelló de la República, consta de:

Un diari manuscrit, escrit en castellà, on relata les seves vivències al camp de refugiats de Sant Ciprià – Barcarès (Catalunya Nord) des del 17 de gener fins al 20 de maig de 1939, el seu retorn a l'estat espanyol, on primer va ingressar en un camp de concentració a Sant Andreu (Barcelona) i després a la Clínica l'Aliança, fins que el 4 de juny va ser alliberat gràcies a uns avals. Al diari hi ha també una anotació del dia que els alemanys van envair Polònia, al setembre de 1940, i diverses notes cronològiques sobre la seva família de l'any 1940.

Un petit bloc, inacabat i escrit en català, amb apunts sobre la seva participació a la Guerra Civil espanyola, redactat probablement en ser reconegut com a militar de la 2ª República espanyola (29 gener 1987).

Diverses notes personals relacionades amb el seu ofici d'enquadrador i una relació dels companys que van estar internats a Barcarès amb ell. Una fotografia de l'any 1936, dedicada a la seva esposa Rosario, la Targeta d'Identitat com a Suboficial de la 2ª República espanyola i el seu DNI.

El fons ocupa 0'05 metres lineals i està tot digitalitzat

FP (Alemany) 1

1. 1- Mariano Alemany Grañé. Papers personals diversos

1- ALEMANY GRAÑÉ, Mariano. *Diari manuscrit*. Sant Ciprià ; Barcelona, 1939-1940.

2- ALEMANY GRAÑÉ, Mariano. *Petit bloc amb apunts manuscrits sobre la seva participació a la Guerra Civil espanyola*. Barcelona, [1987].

3- ALEMANY GRAÑÉ, Mariano. [Notes manuscrites diverses relacionades amb l'ofici d'enquadrador (Llistats de llibres, preus, etc.). [Barcelona], [194_?].

4- ALEMANY GRAÑÉ, Mariano. [Full d'un bloc amb els noms i les adreces dels seus amics al camp de Sant Ciprià]. Barcarès, 19 abril 1939.

5- Targeta d'Identitat de Suboficial de les Forces Armades de la II República espanyola, a nom de Mariano Alemany Grañé, emès a Madrid el 29 juny 1987.

6- Fotografia de Mariano Alemany amb una dedicatòria per a la seva esposa Rosario, signada el 26 juny 1936. [Còpia]

7- Document Nacional d'Identitat de Mariano Alemany, emès a Barcelona el 27 gener 1987. [Còpia]